

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg fornemmer, at der hos mange af ordførerne er en vis usikkerhed om, hvad det her forslag rent konkret indebærer, og det kan jo være en af fordelene – eller rettere sagt, det er en af fordelene – ved, at der er to udvalgsbehandlinger til opklaring, hvis man ønsker det. Og dér skal selvfølgelig fra min side ske den afklaring, som mange af ordførerne har bedt om.

Men jeg vil nu godt sige, at der faktisk er tale om en forenkling og en tydeliggørelse i forhold til de myndigheder, der skal sikre det forsørgelsesmæssige grundlag, hvis en virksomhed lukker, og skal sikre, at der i lokalområdet så hurtigt som muligt kan sættes ind med foranstaltninger, hvis en meget stor gruppe af lønmodtagere mister deres arbejde. Det er klart, at jo flere undtagelsesbestemmelser der er fra varslingsreglerne, jo større uklarhed er der om lønmodtagernes forsørgelsesgrundlag, og jo større uklarhed er der i forhold til de lokale arbejdsmarkedsmyndigheders mulighed for at gå ind og sætte noget i værk: uddannelse, omplacering, og hvad ved jeg.

Det er det, lovforslaget handler om. Det handler om at forbedre varslingsreglerne og tydeliggøre, i hvilke situationer man er undtaget fra varselsreglerne – og det er så kun i to tilfælde, nemlig konkurs og likvidation ved retsafgørelser. Og her har der været ganske meget uklarhed.

Jeg tror egentlig, at alle de partier, som har været lidt søgende i ordførertalerne, vil kunne se, at her er der faktisk tale om tydeliggørelse af retstilstanden og i forhold til muligheden for at gå ind og løse nogle problemer på en virksomhed eller løse nogle problemer i lokalområdet.

Fru Charlotte Antonsen spørger, hvor mange situationer det her vil komme til at virke i. Det er klart, at det er forbundet med nogen usikkerhed at svare på det. Nu er vi jo heldigvis i en situation, hvor der igennem en fornuftig økonomisk politik, en fornuftig erhvervs politik, en sund økonomi og en sund finanspolitik faktisk ikke er nær så mange virksomheder, der går konkurs, som der var i den tidligere regerings tid, og det skaber selvfølgelig en usikkerhed, når jeg skal sige, om det omfatter mange eller få virksomheder. Der er faktisk tale om et beskæftigelsesmæssigt opsving, som sikrer, at der sker færre konkurs.

Det konkrete tal vil jeg selvfølgelig meget gerne give i Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at medlemmerne selv kan foretage en vurdering

af, om det er få eller mange, der i de kommende år risikerer enten at gå konkurs eller at måtte gå i likvidation. Men jeg kan altså ikke svare fru Charlotte Antonsen meget tydeligere på spørgsmålet om, i hvor mange situationer det vil komme til at virke, for det afhænger jo selvfølgelig af, hvor mange virksomheder der kommer i uføre.

Men jeg vil nu alligevel godt sige, at der jo ikke er ret mange virksomheder, der går konkurs på grund af Arbejdstilsynets virkestrang. Det er der faktisk ikke. Altså det var sådan en lille smutter, håber jeg, fra Venstres ordførers side, at det sådan nærmest skulle forårsage, at virksomheder lukker. Så har de i hvert fald haft et meget, meget dårligt arbejdsmiljø og har vist en ualmindelig uanstændig modvilje mod at forbedre arbejdsmiljøforholdene.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ministeren siger her, at der er uklarhed hos ordførerne. Jeg kan så returnere og sige, at jeg også synes, der er lidt uklarhed ikke alene hos ministeren, men også i lovforslaget, når ministeren nævner det eksempel, jeg fremhæver, med Arbejdstilsynet, som skulle være årsag til, at en virksomhed må lukke.

Jeg nævned jo netop eksemplet, fordi det faktisk står i den fine rapport, vi har fået fra Embedsmandsudvalget, netop virksomhedslukning efter dom. Det er jo dem, som så ikke længere skal være undtaget. Derfor er det en meget uklar lov. Man kunne bare sige: Alle de virksomheder, der går ned, gør det jo ikke, fordi ledelsen har været interesseret i, at man gik ned ved en eller anden form for en konkurs, uanset om det er den ene eller den anden type konkurs, og i den situation må det væsentlige da være at forsøge at redde arbejdspladserne ved, at en anden arbejdsgiver tager over.

Så ministerens tale om, at vi skal forsøge at undgå social udstødning, og hvad ved jeg, har jo ikke noget med varslingsreglerne at gøre. Problemet dér opstår jo netop, fordi virksomhederne går ned.

Derfor mener jeg altså stadig væk, at ministeren nøje skulle overveje, om de her embedsmandsbetragtninger, sådan må jeg opfatte lovforslaget, er nødvendige, eller om vi ikke bare skal fortsætte med den lovgivning, vi har i forvejen, for så kan vi jo afskaffe al den usikkerhed, der er i alle kredse her i salen.